

Zaměřeno na Království

Roč. 24 č. 10

Anthony Buzzard, editor

Červenec, 2022

K čemu je Ježíš bez svého evangelia?

Část 2

Evangelium musí být vypracováno od Genesis 12, protože v listu Galatánům 3:8 se říká, že "evangelium bylo Abrahamovi zvěstováno předem". To nás přivádí zpět k abrahámovské smlouvě, k abrahámovskému slibu. Týká se **půdy** a **semene, království** a **krále, země** a **vůdce**. Ježíš začal svou službu tím, že lidem přikázal, aby činili pokání a věřili v evangelium o Království (Mk 1:1, 14, 15).

Boží království je země slíbená Abrahamovi, která bude obnovena. Ať už mluvíte o zemi, nebo o Království, je to jedno. V Římanům 4:13 Pavel poznamenal, že Abrahamovi byl dán slib, že zdědí **svět**. Mluví ovšem o Božím království jako o obnovené zemi. Je to země, kterou Ježíš v Matoušově evangeliu 5:5 slíbil "mírným". Země je vašim dědictvím (Heb 11:8). To je slib země, který nyní přichází ke všem věřícím bez ohledu na jejich národnostní původ. Zdědit celý svět není žádná maličkost!

Ve Zjevení 5:10, které je vrcholem celého příběhu, stejně jako v jednom textu za druhým v Ježíšově, Pavlově a Petrově učení, budou Boží království spravovat svatí ze všech "skupin lidí". Zjevení 5:9-10 je asi první verš, se kterým by měl být potenciální konvertita seznámen. Ježíš skrze svou krev shromáždil smíšenou skupinu lidí, mužů a žen ze všech národů, lidí a jazyků, a konstituoval je po dobrém izraelském způsobu, neboť jsou Božím Izraelem, a to jak Židé, tak pohané (Gal 6:16). Ustanovil je "královstvím kněží", přičemž použil text z Exodu 19:6, který se tehdy vztahoval na fyzický Izrael a nyní se vztahuje na celek duchovního Izraele, Izraele Božího. Byli ustanoveni královstvím kněží a budou vládnout s Mesiášem na zemi; zdědí zemi – zemi slibu, v níž žil Abraham, aniž by tuto zemi království kdy vlastnil, ale očekává, že zdědí obnovenou zemi (Sk 7:5).

V Hebreům 11:13, 39 se píše, že všichni tyto vznešení patriarchové a hrdinové víry "toužebně vyhlíželi slib", tedy Boží království, které má být zřízeno na

zemi. My pak přicházíme později a věříme stejnému evangeliu o Království, jaké bylo předem zvěstováno Abrahamovi. A po přijetí evangelia o Království obdržíme jako zálohu ducha - ducha, který se nazývá "svatý duch slibu, jenž je zálohou na naše dědictví, dokud se tohoto dědictví nestaneme vlastníky" (Ef 1:14-15). Tento duch je duchem slibu daného Abrahamovi – slibu Království, které Bůh zaručil všem, kdo Ho milují (Jak 2:5).

Příběh se krásně spojí, jakmile se vrátíme ke slovníku a evangelium definujeme jako "Království" - "slovo Království" (Mt 13:19), "Boží slovo" (Lk 8:11), což není synonymum pro "Bibli". Je to **evangelium** v rámci Bible. Mluvit o "Božím slovu" jako o synonymu pro Bibli je velmi matoucí. Je to mluvit o středu terče, jako by to bylo synonymum pro celý terč. Jádrem Bible je evangelium o Království - poslední slovo k lidstvu, které původně hlásal Mesiáš (Heb 2:3).

Spásu oznámil Ježíš tři a půl roku *před svou smrtí*. Mluvit o Ježíši pouze jako o Spasiteli, který zemřel a vstal z mrtvých, znamená zničit evangelium, rozdělit ho na dvě poloviny. A to se tragicky stalo. Ale se vši sofistikovaností moderní učenosti, se všemi biblickými pomůckami a pomocníky se jistě můžeme vrátit ke slovníku Nového zákona a začít mluvit jako Ježíš, dokud se nevrátí! Bude třeba hodně vyrovnávat balanc, aby bylo evangelium jasné.

Začněte tedy vždy mluvit o evangeliu, které se netýká nebe, ale Božího království. Slovo "nebe" by bylo vhodné z celého schématu vypustit, protože bylo tak znetvořeno a zmasakrováno platónským pojetím "duší, které jdou po smrti do nebe". To je představa, která je pro kázání a učení Nového zákona zcela cizí.

S návratem evangelia bychom tedy měli mít jasnou představu o Království. To je nadcházející vláda Krista a jeho svatých v obnoveném teokratickém království, o němž mluvili všichni proroci a v něž doufali patriarchové. Kéž ten den přijde brzy! Do té doby kéž je toto evangelium o Království – Ježíšovo spásné

Restoration Fellowship www.restorationfellowship.org • E-mail: anthonybuzzard@mindspring.com

All donations to **Restoration Fellowship** are tax deductible. Restoration Fellowship, PO Box 1742, Fayetteville,

GA 30214

evangelium – hlásáno všude, po celém světě, jak je uvedeno v Matoušově evangeliu 24:14.

Davidovská smlouva doplňuje tento úžasný obraz tím, že poskytuje královskou rodinu na věčné časy. Lk 1:32-33 říká, že Mesiáš má být zplozen v Mariině lůně (zplozen, uveden v život, ne jen "počet", ale "zplozen, zplozen v ní", Mt 1:20). Tento Mesiáš a pouze on je oprávněn jednoho dne usednout na Davidův trůn a vládnout domu Jákobovu, přesně jak to řekli všichni proroci. Je skutečně příšerným zmatkem tvrdit, že Ježíš nyní vládne na Davidově trůnu. To by bylo, jako kdybychom tvrdili, že trůn anglické královny je ve skutečnosti v Kostarice. To je nesmysl. Skutky apoštolů 1:3-8 byly Lukášem navrženy tak, aby zablokovaly jakoukoli takovou mylnou představu. A Boží království samozřejmě nezačalo v roce 70 n. l., kdy byl Jeruzalém, hlavní město království, zničen a rozvrácen!

Ve Skutcích 1:3 měli učedníci šestitýdenní seminář se vzkříšeným Ježíšem, jehož tématem bylo samozřejmě jeho oblíbené téma - Boží království. Šest týdnů spolu diskutovali o Božím království. Byli to učedníci, kteří již o Království kázali, kteří přesně věděli, co to je, ale potřebovali ještě další poučení. Ve Skutcích 1:6 pak položili svou poslední otázku - samozřejmě správnou otázku. Tito apoštolové, tito svatí apoštolové, nebyli idioti. Chystali se jít do světa jako akreditovaní zástupci vzkříšeného Ježíše. Věděli přesně, o čem mluví. Ježíš jako instruktor byl více než dostačující. Na konci onoho šestitýdenního období se zeptali: Když mluvíš o příchodu ducha, znamená to, že Boží království přijde už teď? Ježíš odpověděl: **"Nepřísluší vám znát časy nebo období, které Otec stanovil svou vlastní autoritou. Vy však dostanete moc, až na vás sestoupí svatý duch" - "za několik dní"** (v. 7, 5). Ve své odpovědi velmi jasně rozlišil mezi příchodem ducha o Letnicích **za několik dní** a budoucím příchodem Království jako obnovené teokracie pro Izrael. Jde o " blažené přicházející království našeho otce Davida" (Mk 11:10). Tato obnovená teokracie, tato budoucí světová říše, neměla přijít o Letnicích, řekl Ježíš. To samozřejmě přesně zapadá do Lukášova evangelia 19:11-27.

Odkládání evangelia o Království

To vše je zcela jasné, dokud (a) člověk nevynechá ze svého slovníku pojem "království" nebo (b) nezapojí

budoucí království do přítomnosti. To jsou chyby, které je třeba napravit. Se špatným rámcem nelze Bibli číst inteligentně. Od dob Origena a alegorizujících církevních otců je však Boží království zahaleno v mlze a pod mrakem. Síla se církvi vrátí, až bude obnoveno evangelium o Království – ve skutečnosti až bude obnoveno evangelium.

Matouš 24:14 říká, že **"toto evangelium o Království musí být hlásáno všude"**. To je jediné evangelium, které existuje a kdy existovalo - jediné evangelium o Království. Právě Království je objasňováno a nabízeno potenciálnímu konvertitovi jako jeho naděje a jeho kotva a jako zprostředkování a předání mu samotného Ježíšova ducha a myslí. Až toto Království přijde, svět bude plný poznání Boha. *Duch* Království, *příslib* Království, *naděje* Království jsou přítomny; *kázání* Království je přítomno. Ale samotné Království leží v budoucnosti, stejně jako v Pánově modlitbě: "Přijď království tvé."

Je prostým faktem, že Ježíš byl hlasatelem evangelia o Království. Je to velmi jednoduchá skutečnost, kterou mnozí evangelikálové nechápou. A není těžké pochopit proč. Na Nový zákon byly navrstveny některé mimořádné teorie, které činí evangelium o Království neplatným.

V některých kruzích se skutečně říkalo – a těžko si lze představit větší zrušení Nového zákona než toto - že "evangelium o Království se nyní nemá hlásat. Bylo kázáno Židům. Nemělo by být kázáno nyní, ale bude znovu kázáno během soužení Židy Židům". To je strašná urážka Mesiáše a vzácných dokumentů Nového zákona. Je to strašný zmatek, který se téměř rovná zmatku, když se říká, že "nebeské království" je něco jiného než "Boží království". To jsou techniky kázání, které činí text nesrozumitelným. A není divu, že církve jsou slabé.

Snaha utajit před vámi evangelium je někdy velmi rafinovaná! Všimněte si, že v řadě moderních překladů Ježíš káže "dobrou zprávu", ale ne "evangelium"! Tyto překlady překládají stejné řecké slovo jako "evangelium", když ho hlásal Pavel, ale "dobrou zprávu", když ji hlásal Ježíš. To však znamená oddělit Ježíše od jeho slov a evangelia, a to je vrcholný antikrist!

Božské spiknutí?

Řada významných komentátorů Nového zákona, autorů zabývajících se ústředními otázkami Ježíšova evangelia - evangelia, jak je hlásal Ježíš - se vyjádřila přesně tak, jak se snažíme vyjádřit v tomto článku. Dallas Willard ve své významné knize nazvané *The Divine Conspiracy: Rediscovering Our Hidden Life in God* (Božské spiknutí: Znovuobjevení našeho skrytého života v Bohu) píše:

"Jsme zaplaveni tím, co jsem nazval 'evangelií o zvládnání hříchu', ať už v té či oné podobě, zatímco Ježíšovo pozvání k věčnému životu nyní - přímo uprostřed práce, podnikání a povolání - zůstává z velké části ignorováno a nevysloveno." A pokračuje: "Neměli by si všichni, kdo mluví ve jménu Krista, neustále klást tyto zásadní otázky? Má evangelium, které hlásám a vyučuji, přirozenou tendenci přimět lidi, kteří je slyší, aby se stali Ježíšovými studenty na plný úvazek?"¹

Myslím, že odpověď je zcela jednoznačná. Je jasné, že většina návštěvníků církve vůbec nestuduje Ježíšovo poselství. To vyvolává otázku, zda evangelium porozuměli nebo zda ho vůbec řádně slyšeli.

Dallas Willard dále zdůrazňuje: "My, kteří se hlásíme ke křesťanství, budeme věřit tomu, co je nám neustále předkládáno jako evangelium. Jsou-li kázána evangelia o zvládnání hříchu, budou křesťané věřit právě jim. A ti, kdo v širším světě tato evangelia odmítají, budou věřit, že to, co odmítli, je evangelium samotného Ježíše Krista - i když ho ve skutečnosti ještě neslyšeli!"²

V části nazvané "Království musí dávat smysl" profesor Willard říká toto: "Království se nemůže prosadit, pokud to, čemu sám Ježíš věřil, co praktikoval a co učil, pro nás *nebude mít smysl*. A jeho poselství k nám musí přijít bez umrtvujících legalismů, politických sloganů a dogmatických tradicionalismů, o nichž historie dávno prokázala, že jsou slepými uličkami, které ničí duši. Je zřejmé, že k nám tak nyní nepřichází, a to je všeobecně uznávaná skutečnost."³

Jinými slovy, Ježíšovo evangelium k nám nepřichází jasně, jak tvrdí. Poté uvádí citáty, které jsem shro-

máždil do své knihy *The Coming Kingdom of the Messiah*: "Na konferenci o světové evangelizaci v Lausanne v roce 1974 se Michael Green položil řečnickou otázkou: '**Kolik jste toho tady slyšeli o Božím království?**' Jeho odpověď zněla: '**Nic moc. Není to náš jazyk. Ale Ježíšovi šlo především o ně.**'"

Dr. I. Howard Marshall z Aberdeenské univerzity k tomu poznamenal: "Za posledních šestnáct let si vybavuji pouze dvě příležitosti, kdy jsem slyšel kázání věnovaná výslovně tématu Božího království... **Toto mlčení považuji za poněkud překvapivé, protože novozákonní učenci se všeobecně shodují na tom, že ústředním tématem Ježíšova učení bylo Boží království.**"

Myslím, že to je opravdu velmi pozoruhodné, protože nejenže Boží království bylo ústředním Ježíšovým učením – bylo to jeho ústřední kázání, pokud jde o evangelium. Skutečnost, která se zdá být téměř zcela potlačena, je, že Ježíš byl prototypem kazatele *spásného* evangelia. Neučil jen o Božím království; představoval materiál o Božím království jako základní, *spásné* evangelium.

Pokud si v *International Standard Bible Encyclopedia* prostudujeme články týkající se například Ježíše jako prostředníka, najdeme tam zmínku o tom, že "Ježíš byl prorok, kněz a král". Když se však člověk podívá dál, co se tam o těchto třech kategoriích píše, je s podivem, že oddíl o Ježíši jako "prorokovi" čítá jen asi sedm nebo osm řádků! Oddíl o Ježíši jako "knězi" má několik stran. Jistě je možné z tohoto mimořádného omezení Ježíše v jeho funkci proroka vyčíst skutečnost, že jeho evangelium o Království bylo potlačeno. Prostě se nekáže. Jinými slovy, Ježíš není kázán.

Profesor Willard ve své knize *The Divine Conspiracy* dále cituje Petera Wagnera, snad nejznámějšího představitele celosvětového hnutí za růst církve. Odvolává se také na souhlasný názor moderních vědců, že Boží království bylo skutečně Ježíšovým poselstvím - a měli bychom dodat, že i evangeliem. Peter Wagner říká:

¹ Dallas Willard, *The Divine Conspiracy*, 1998, s. 57-58

² Ibid., s. 58.

³ Ibid., s. 59.

"Nemohu si pomoci, ale nahlas se ptám, proč jsem za těch třicet let, co jsem křesťanem, neslyšel více o Božím království. Určitě jsem o něm dost četl v Bibli... Ale upřímně si nemohu vzpomenout, že by nějaký pastor, v jehož službě jsem působil, skutečně kázal o Božím království. Když se teď přehrabuji ve svém vlastním zásobníku kázání, uvědomuju si, že já sám jsem o něm nikdy žádné kázání neřekl. Kde bylo Království?"

To je jistě nejpoutavější citát! Peter Wagner zakládá sbory po celém světě, ale nekáže to, co kázal Ježíš. Z toho tedy musí vyplývat, že Peter Wagner zakládal církev ve jménu Ježíše a plul pod falešnými barvami. Nelze zakládat církev, křesťanské církev, když chybí samotné spásné poselství samotného Ježíše. Peter Wagner podle vlastního vyznání nekázal evangelium. Nikdy ani nekázal o Božím království. To musí znamenat, že nikdy nekázal evangelium!

Profesor Willard dále říká toto: "Není z toho, co jsme v této kapitole probrali, jasné, že vážné potíže dnes brání lidem s dobrými úmysly v účinném pochopení Ježíšova evangelia pro život a uřednictví?"

Evangelium bez království

K těmto citátům bychom mohli přidat mnoho dalších, které z různých denominací vyjadřují lítost nad tím, že evangelium, jak ho hlásal Ježíš, bylo umlčeno. Jinými slovy, Ježíš byl umlčen. To neznamena, že by jméno "Ježíš" nebylo hojně používáno. Ovšemže ano. "Ježíš" je nabízen pro "spásu". Ale jak vidíte, ďábel má ve skutečnosti jen jeden trik, a to oddělit Ježíše od jeho učení. To je tedy celá pointa Ježíšova hrozivého varování v 7. kapitole Matoušova evangelia, když říká, že mnozí budou v onen budoucí soudný den, kdy bude nastoleno Království, tvrdit: "Pane, copak jsme nekázali ve tvém jménu? Což jsme ve tvém jménu nečinili zázraky a mnoho podivuhodných skutků?" Zjistí, že nikdy nebyli uznáni za křesťany. Domnívám se, že hrozná situace může nastat pouze tehdy, když se od Ježíše odstraní evangelium, jak je kázal Ježíš, evangelium o Království. Jinými slovy, Ježíš je oddělen a odloučen od svého vlastního učení. V tu chvíli vstupuje do popředí "jiný Ježíš" a tento "jiný" Ježíš, ten, který zemřel a vstal z mrtvých, aniž by hlásal Království, je nabízen jako Spasitel.

Podobně diagnostikoval kořen problému i Hugh Schonfield, židovský historik, překladatel Nového zákona a sympatizant křesťanství: "Křesťané by se vážně klamali, kdyby si představovali, že se Židé mohou v nějakém větším měřítku přihlásit k zásadám křesťanského náboženství, které tolik dluží dědictví polyteismu. Protože se křesťané nestali Izraelity, ale zůstali v podstatě pohany, jejich duchovní sklony směřují k naukám, na které byli připraveni dědictvím z pohanské minulosti."⁴

Tohoto tragického odklonu církve od biblického poselství o Království, jak je hlásal Ježíš, si všiml i arcibiskup anglikánské církve William Temple. Vyjádřil svůj údiv nad tím, že ústřední základní pojem Ježíšova evangelijního poselství, Království, byl po většinu církevních dějin opomíjen. Říká toto: "Každá generace najde v evangeliu něco, co má pro ni zvláštní význam a co se zdá, že předchází věk, nebo někdy i všechny předchozí věky církve, přehlédly. Velkým objevem věku, v němž žijeme, [psal v roce 1926] je nesmírný význam, který je v evangeliu věnován Božimu království. Pro nás je zcela mimořádné, že v teologii a náboženských spisech téměř celého období křesťanských dějin figuruje tak málo. Jistě, v synoptických evangeliích [Matouš, Marek a Lukáš] má význam, který by se dal jen stěží zvýšit."⁵

Význam této výzvy a postřehu canterburského arcibiskupa je téměř nemožné přeceňovat. Pohled do evangelijních zpráv o Ježíšově službě odhalí každému nezaujatému čtenáři prostou skutečnost, že Ježíš, původní zvěstovatel křesťanského evangelia (Heb 2:3), byl hlasatelem evangelia o Království. O tom nemůže být naprosto žádných pochyb.

Stejně tak je zřejmé, že Ježíš chtěl, aby jeho vlastní poselství o Království, evangelium neboli dobrá zpráva, bylo hlavním zájmem těch, kteří tvrdí, že ho zastupují po celou dobu až do jeho slíbeného návratu v budoucnosti. Když Ježíš dával církvi své pochodové rozkazy, přikázal svým následovníkům, aby učili všechno, čemu učil on, ty, které budou učit a křtem zasvěcovat do víry (Mt 28:19-20). Velkým posláním, úkolem věřících podle Ježíšova příkazu, je hlásat toto evangelium o Království po celém světě (Mt 24:14).

⁴ Hugh Schonfield, *The Politics of God*, s. 98.

⁵ *Personal Religion and the Life of Fellowship*

Je velmi jednoduché doložit absenci evangelia o Božím království v kázání církve v minulosti i nyní. Jak jsme viděli v časopise *Christianity Today*, pokusy předních autorů - bylo jich devět - o definici evangelia nepřinesly žádnou zmínku o Božím království. Nyní si poslechněte například výzvu, kterou dnes evangelisté oslovují potenciální konvertity. Je slovní spojení "evangelium o Království" hlavním předmětem výzvy, aby se muži a ženy stali křesťany? Zaznívají z kazatelen po celé zemi jasné výklady o tom, co Ježíš mnil evangeliem o Království? A co vlastně myslel slovy "Čiňte pokání a věřte evangeliu o Království"? (Marek 1:14-15). Zřejmě tomu tak není.

Římskokatolický spisovatel přichází s mimořádným přiznáním, že to, co se učil v semináři, nezahrnovalo vysvětlení Ježíšova poselství o Království. B. T. Viviano ve své knize *The Kingdom of God in History* říká toto: "Jako učitelí novozákonní literatury mi bylo brzy jasné, že ústředním tématem kázání historického Ježíše z Nazareta bylo blízké se Boží království. K mému úžasu však toto téma nehrálo téměř žádnou roli v systematické teologii, kterou jsem se učil v semináři. Při dalším zkoumání jsem si uvědomil, že toto téma bylo v mnoha ohledech v teologii a spiritualitě liturgie církve v posledních 2000 letech do značné míry ignorováno." Přesně to samé zjištění, které jsme před chvílí četli od arcibiskupa z Canterbury. A když toto téma nebylo ignorováno, Viviano pokračoval: "Často bylo zkresleno k nepoznání. Jak je to možné?"

Uvědomujeme si, co se tu říká? Nejenže nebylo kázáno evangelium, ale při těch vzácných příležitostech, kdy bylo Boží království zmíněno, bylo překrouceno k nepoznání. Řekl bych, že hlavně tím, že se celá budoucí vize celosvětového míru v přicházející nové teokracii zhroutila do jakési vágní "vlády Krista ve vašem srdci" už teď. Jistě, v srdci křesťanů musí vládnout duch, ale to není hlavní a určující význam slovního spojení "Boží království" v evangeliích.

Arthur F. Glasser v časopise *Missiology* napsal: "Do volte mi, abych se zeptal: Kdy jste naposledy slyšeli kázání o Božím království? Upřímně řečeno, těžko bych si vzpomněl, že jsem někdy slyšel solidní výklad tohoto tématu. Jak si toto mlčení srovnat s obecně uznávanou skutečností, že Boží království dominovalo myšlení a službě našeho Pána? Moje zkušenost není neobvyklá. Ověřil jsem si to u svých kolegů. Ti ovšem ochotně souhlasí, že často slyšeli kázání o

útržcích Ježíšových podobenství. Ale co se týče solidního kázání o podstatě Božího království, jak ho učil Ježíš - po zamyšlení i oni začali vyjadřovat překvapení, že je vzácný pastor, který se tímto tématem zabývá."

To musí být katastrofa, protože evangelium souvisí s Královstvím, a proto bez hlásání tohoto evangelia nemůže dojít ke spáse, k obrácení. Z toho pak musí vyplývat, že jelikož se nekáže evangelium o Království, nejsou veřejnosti jasné předkládány výzvy ke spáse v biblickém smyslu. Člověk nepotřebuje žádné zvláštní teologické vzdělání, aby dospěl k závěru, že zde něco drasticky nehraje, když přední představitelé víry v dnešní době vyznávají, že poselství Ježíšova evangelia je jim neznámé. Na úrovni lidové evangelizace je zřejmé, že v prezentacích zachraňujícího poselství zcela chybí rozhodující prvek Království.

Billy Graham řekl, že jedna polovina evangelia je Ježíšova smrt a druhá jeho vzkříšení. Podobně Tim Keller v knize *Shaped by the Gospel* píše: "Evangelium je zpráva o tom, co Ježíš Kristus udělal, aby napravil náš vztah s Bohem" (s. 29). Tato definice evangelia však opomíjí základ poselství evangelia. Ježíš oznámil Boží království jako jádro evangelia dlouho předtím, než řekl jediné slovo o své smrti a vzkříšení. Lukáš uvádí, že učedníci vyšli hlásat evangelium ještě předtím, než se dozvěděli o Ježíšově smrti a vzkříšení (Lk 9:1-2; 18:31-34). Z toho logicky vyplývá, že evangelium obsahuje víc než jen smrt a vzkříšení Mesiáše – ovšem zásadní, protože i tyto věci jsou podstatné.

Neznáme jako Ježíš. Naše slova nejsou Ježíšova slova. Nemluvíme o evangeliu Království tak, jak to vždy dělal Ježíš a novozákonní apoštolové.

Pointa je jasná: evangelium o Božím království bylo opuštěno; evangelium, jak ho hlásal Ježíš, bylo opuštěno; evangelium, slova samotného Ježíše Krista, byla ignorována a potlačena. Na jeho místo bylo dosaženo "poloviční evangelium" založené na izolovaných textech z Pavla, které byly citovány vytržené z kontextu. Je tedy třeba vrátit se k Římanům 10:17, kde se říká, že víra vzniká ze slyšení Kristova poselství - Kristova vlastního evangelia. To je zachraňující slovo v podobenství o rozséváči. Je to semeno nesmrtelnosti, zárodek nového života, který nakonec při vzkříšení, až se Kristus vrátí, vykvete v nesmrtelnost.

Navrhujeme tedy, aby byla provedena zásadní reforma.

Musíme se vzdát našeho protestantského dědictví, které strašlivě zatemnilo Ježíšovo učení. Luther napsal, že "Pavlovy listy jsou větším evangeliem než Matouš, Marek nebo Lukáš"! A stejnou chybu udělal i C. S. Lewis. Řekl: "Evangelia nejsou 'evangeliem', vyjádřením křesťanské víry."⁶ Je načase, abychom přijali výzvu těch, kteří poukazují na to, že Boží království je třeba vrátit do středu a srdce kázání evangelia a spásy. Teprve pak budou křesťané znít jako Ježíš, o kterém tvrdí, že ho následují.

Boží království není Boží církev!

Přemýšleli jste někdy vážně o tom, že Ježíš Kristus **vždy hlásal "království"** a že ve vzorové modlitbě, kterou nám dal, nás učil, abychom se vždy modlili, aby přišlo jeho "království" (Mt 6:10)? V dnešní době lidé stále mluví o 'církví'... Pokud je známo, Kristus se o církvi zmínil pouze dvakrát... Naproti tomu o Království mluví ne méně než sto dvanáctkrát.

Jedním z nejzlobnějších a nejosudovějších omylů, jaký se kdy v dějinách křesťanství stal, byl omyl svatého Augustina, který ztotožnil Boží království s Boží církví... Církev však není o nic víc Královstvím než britská armáda britským impériem. **Je nejvyšší čas, aby se všichni křesťané zamysleli nad dávno ztraceným Kristovým učáním ohledně Božího království.**

Hugh Price Hughes, *Essential Christianity: A Series of Explanatory Sermons*, 1894, s. 57-59

Přijď království tvé!

Význam není 'ať roste tvé království', 'ať je tvé království dokonalé', ale spíše 'ať přijde tvé království'. Pro učedníky Království ještě nepřišlo... Buď je Království tady, nebo tady ještě není. Pro učedníky a pro prvotní církev tu ještě není.

Johannes Weiss, *Jesus' Proclamation of the Kingdom of God*, s. 73-74.

Která zpráva je potvrzena?⁷

Kenneth LaPrade, Texas

Rozhodně mám velký a empatický soucit se všemi, kdo mají hluboké zkušenosti s "jazyky" a jinými moderními "projevy" a zároveň cítí, že tyto osobní události učinily Boha "skutečnějším" pro jejich život! Opravdu jsem byl v jejich kůži od konce června 1972, asi týden poté, co jsem odpověděl na pastorační výzvu Billyho Grahama - v níž jsem srdečně přijal jeho dynamickou prosbu, abych si osvojił jeho výklad Jana 3:16. Asi o týden později, poté, co jsem slyšel skupinu asi 500 charismatických lidí, kteří jako skupina zpívali (nebo zpívali) v "jazycích" (aniž bych ještě věděl, co se píše v 1 Kor 14:23), jsem soukromě vyhledal a osvojił si zkušenost s "jazyky". Na určité úrovni jsem byl fascinován soukromým "mluvením v jazycích" po dalších 45 let, přičemž jsem horlivě předpokládal, že se *duchovně* "buduji" a že se dokonale modlím k Bohu ve skutečném (ale neznámém) jazyce, který nebyl omezen mou neznalostí toho, o co mám v modlitbě prosit. Hluboce vím, co je to být **fascinován** svou horlivou praxí mluvení v jazycích! Také jsem se po celá desetiletí nadšeně podílel na pomoci druhým, aby údajně vybrousili své úsilí o prezentaci vykládaných "jazyků" ve shromážděních.

Aniž bych zabíhal do podrobností, byl jsem důvěrně obeznámen s letničním/charismatickým myšlením a jednáním, které je společné charismatickým katolíkům, charismatickým protestantům, lidem z tradičních letničních denominací a menší sektářské skupině známé jako "The Way International".

Od té doby, co jsem konečně pochopil, že musím dbát na určité pasáže Písma o tom, že si mám být dobře vědom **"ovoce"** falešných proroků, kteří přicházejí v rouše beránčím a navádějí důvěřivé lidi, aby vstoupili na "širokou cestu, která vede do záhuby" (Mat 7:13-27 v kontextu), zápasím o to, abych se naučil mnohem více o "zkoumání" nebo "dokazování" **všech věcí**, abych se mohl "pevně držet toho, co je dobré" (1 Tes 5:21). V tomto smyslu nás nabádá i Přísloví 14:15: "Naivní člověk všemu věří, ale rozumný člověk své kroky zvažuje". Pokud jde o pravdu vs. lež ve věcech, které

⁶ Úvod k J.B. Phillips' *Letters to Young Churches*, p. 9-10.

⁷ Tento článek navazuje na Kennethovu prezentaci "Vital Holy Spirit Connections (vitální spojení se svatým du-

chem)" na Teologické konferenci v roce 2022, kterou najdete na adrese theologicalconference.org/papers

se běžně připisují "svatému duchu", kladu si nyní následující otázku (ve světle Heb 2:1-4), přičemž **srovnávám** praxi prvního století s novodobým hnutím "jazyky". **Které poselství se potvrzuje?**

Hebreům 2:1-4: "Proto bychom měli dávat pozor na to, co jsme slyšeli, abychom se neodchýlili. Jestliže se totiž slovo vyřčené skrze anděly [v souvislosti se starou, mosaickou smlouvou] ukázalo jako pevné a každé porušení a čin neposlušnosti dostal svůj spravedlivý trest, jak unikneme, když zanedbáme tak velkou spásu? Tato spása měla svůj počátek, když byla vyslovena skrze pána [samotného Ježíše], a byla nám potvrzena těmi, kdo ho slyšeli [přímo, jako očité svědkové]. **Bůh jejich svědectví** [o stejném poselství spásy, kterému je Ježíš učil] **potvrdil znameními a divy, různými zázraky a dary ducha svatého**, které rozdával podle Své vůle."

Je nepochybné, že Ježíšovo původní poselství, počátek zvěstování **naší spásy**, nebylo ničím jiným než základní dobrou zprávou, zvěstováním semene-slova evangelia o Božím království: Marek 1:1, 14-15; Matouš 13:19; Lukáš 4:43; 8:11-12. "Ti, kdo ho slyšeli" (včetně Pavla – jedinečným, zvláštním způsobem), pak Ježíše poslouchali tím, že učili stejné příkazy (tj. stejné evangelium o Království, kterému je učil Ježíš: Mt 28:19-20; Sk 8:12; 19:8; 20:24-25; 28:23, 30-31). Tak se bona fide poselství o **spáse**, které bylo **potvrzeno** (podle Heb 2:4) znameními, zázraky, divy a dary ducha svatého, **muselo být** Ježíšovým vlastním evangeliem o Království, které pak věrně předávali "ti (věrní svědkové), kteří ho slyšeli".

Všimněte si, že "dary svatého ducha" jsou "rozdělovány podle Jeho ["Boží"] vůle", což je pravda, která je v naprostém souladu s pevným, nepřekrouceným výkladem **celé** 12. kapitoly 1. listu Korintským. Záznamy ve Skutcích 2, 10, 19 a 1. Korintským 12-14 odpovídají tomuto jednoduchému vzoru! Mluvení v pravých jazycích (dříve mluvčím neznámých) bylo mimo jiné mocným znamením pro nevěřící Židy (včetně některých židovských křesťanů), že Bůh skutečně otevřel dveře autentické víry pohanům. Bůh umožnil pohanům tento vstup do víry – a ukázal své otevřené přijetí prostřednictvím zázračného použití skutečných jazyků - takovým způsobem, aby ukázal, že tito pohané se již nemusí stát židovskými proselyty (prostřednictvím obřízky atd.).

V kontrastu s tím, co jsme viděli ohledně biblického obrazu, se nyní krátce zamysleme nad tím, co údajně **potvrzuje** moderní pojetí (od roku 1901) "jazyků pro všechny" jako "prvotního důkazu" "křtu svatým duchem" (což **vůbec není** biblické paradigma). Potvrzuje tato "nová" myšlenka probuzení na konci času (teologie "pozdního deště"), v němž by Bůh opět vylil "znamení" ducha svatého - po 1800 letech v podstatě **bez** znamení, jako jsou jazyky? Právě tomu věřil Charles F. Parham a další, pokud jde o počáteční událost v Topeka v roce 1901. Nicméně Bible zcela jasně předpovídá (v Mt 24), že poslední časy (v blízkosti Mesiášova návratu) zahrnují dramatický nárůst **falešných** znamení a zázraků, zatímco pravé víry bohužel ubývá!

Potvrdily události z roku 1901, že "jazyky" jsou "missionářským nástrojem", který byl dán proto, aby lidé mohli rychle svědčit v cizích oblastech a mluvit evangelium v těchto vzdálených místech - aniž by se museli učit jazyky vzdálených zemí? Parham a jeho následovníci skutečně očekávali tento zázračný výsledek, ale když to později vyzkoušeli, nefungovalo to; bylo to blábolení!

Znamená dnes půl miliardy stoupenců letničního charismatického vzrušení po celém světě, že mluvení jazyky je **potvrzením** ekumenismu (falešně založené představy povrchní jednoty), v němž jsou konkrétní názory víry stále méně důležité? Podle tohoto zamlženého myšlení je důležité bezvýhradné přijímání všech jako plnohodnotných souvěrců, a to navzdory doktrinným rozdílům apod. Odpovídá tato nejasnost Ježíšově výzvě k poslušné víře a jeho ostrému varování (Lk 6:46-49; Jan 12:44-50) před nerespektováním jeho vlastních slov?

Mohli bychom pokračovat ve výčtu falešných systémů víry, které jsou dnes již více než 120 let pevně spojeny s moderními praktikami "jazyků", ale pointa je již zcela jasná.

Komentáře

- "Na tuto cestu jsem se vydal, když mi jeden můj kamarád, se kterým jsem vyrůstal, řekl, že nevěří, že Ježíš je Bůh. Začal jsem pátrat a narazil jsem na debatu mezi Anthonym Buzzardem a Michaelem Brownem. Zjistil jsem, že Michael byl emotivní, ale Anthony působil klidně a jeho odpovědi byly přesvědčivé.

Získal jsem oprávnění k činnosti v Assemblies of God. Věřil jsem ve všechny tyto věci, ale změnil jsem svůj názor na důkazy toho, že jsem byl naplněn duchem. Nevěřím, že mluvení v jazycích je důkazem toho, že je člověk naplněn svatým duchem." - *New Jersey*

- "Jsme vysloužili duchovní anglikánské církve. Postupem času jsme se utvrdili ve víře, že existuje jeden Bůh, JHVH, který je jeden - a že existuje jeden Pán, Ješua Mesiáš. To nám způsobilo zděšení, když jsme se zde scházeli k bohoslužbě, protože liturgie anglikánské církve začíná slovy 'Scházíme se ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého, jednoho Boha'. Po celou dobu bohoslužby zaznívají slova 'Sláva Otci i Synu i Duchu svatému. Jak bylo na počátku, tak je nyní a bude navěky, bez konce světa' recituje shromáždění. Je opakováno Nikájské vyznání víry." - *Anglie*

- "Jsem vám vděčný za to, že jste mě upozornili na poselství o Království. Předtím jsem byl amilenialista a docela oddaný. Hodně jsem studoval eschatologii, ale teď vím, že jsem nebyl věrný biblickému textu. Vaše poselství o Království oživilo mou víru, dalo mi úžasnou naději a Království, na které se mohu těšit. Jsem za to velmi vděčný. Také jsem se více věnoval svému chození s Kristem a poslušnosti jeho slovům." - *Polsko*

- "Chtěl bych vám ještě jednou poděkovat za to, že jste mě poslali na další ročník Focus on the Kingdom. Jsem 'křesťanem' již 72 let, ale evangeliu o Království a bludu o Trojici jsem porozuměl teprve v posledních 15 letech po přečtení *The Doctrine of the Trinity: Christianity's Self-Inflicted Wound* (Učení o Trojici: sebezraňující rána křesťanství". - *Anglie*

- "Často vás posloucháme při vašich nedělních ranních pořadech v církvi a Otázkách a odpovědích a také při vašich krásných krátkých sezeních s Tracy Z! A žasneme nad tím, jak z vás láska k Božimu Písmu, odpovědi a vyučování přímo tryskají!" - *Nový Zéland*

Vymýšlení nového jazyka

Tři kappadočané ['architekti Trojice' ve 4. století] společně rozvinuli myšlenky, které nakonec umožnily spojení konzervativních ariánů a nikájských křesťanů. Kupodivu to, co vyvolalo tento výbuch **tvůrčího myšlení**, byl výskyt nové otázky, která hrozila, že rozdělení uvnitř křesťanské komunity bude ještě spornější a složitější: povaha Ducha svatého ... Dokonce i přední nikájsci, jak Basil přiznával, si nebyli jisti nebo byli rozdělení:

Z moudrých lidí mezi námi si ho [Ducha svatého] někteří představovali jako činnost, někteří jako stvoření, někteří jako Boha a někteří si nebyli jisti, jak ho nazývat... A proto ho ani neuctívají, ani s ním nejednají potupně, ale zaujímají neutrální postoj

K vyjasnění tohoto zmatku bylo zapotřebí něčeho, co nemohlo poskytnout samotné nikájské vyznání víry ... A rozvoj této nauky, jak Basil uznal, se nemohl uskutečnit bez **nového jazyka**. Bylo třeba vytvořit **nový teologický slovník**, který by byl schopen jít dál než jen k holému tvrzení, že Otec a Syn jsou téže podstaty (homoousios)....

Odpovědí bylo vyjasnit nebo **nově definovat klíčová slova**. Dokonce i velcí teologové jako Athanasius používali "esenci" (*ousia*) a "byť" (*hypostasis*) zaměnitelně, někdy tato slova zaměňovali s jinými termíny, jako je "osoba" (*prosopon*).

Richard Rubenstein, *When Jesus Became God*, s. 205-206